

Rejsen

Hent bøger PDF

Arne Herløv Petersen

Rejsen Arne Herløv Petersen Hent PDF Niende og næstsidste del af erindringsromanen "Grænseløs" handler om en gruppe unge menneskers årelange rejse Jordan rundt - først i en ombygget rutebil af model Scania Vabis 1952 fra Odense til Kathmandu og hver for sig ned gennem Indien og Sydøstasien, før de samledes i Australien, hvor de boede et halvt år, og så tre måneder i en palmehytte på Tahiti og med skib tilbage til Europa.

Uddrag af bogen:

"Jeg gik alene rundt i Kandahar. Vejene var støvede jordveje, alle vegne samme gulbrune farve som dromedarer. Der var ikke ret mange biler, men masser af mennesker til fods. Mange af de køretøjer, der var, var russiskbyggede busser, der tilsyneladende havde fået nyt, groft sammentømret karrosseri her. Der sad altid folk oppe på taget af busserne, og tankbilerne fungerede også som busser. Der var hegn hele vejen rundt oppe på taget, og så stod eller sad folk utrolig tæt sammenstuvet inden for hegnet. Hver gang, en bus eller en lastbil kørte skarpt om et hjørne, intonerede en forsanger Mashallah, og hele den sammenstuede klump stemte i med en lille, fatalistisk bøn. Der var flere hestevogne end motorkøretøjer, det var lette sulky-lignende vogne, og hestene havde fine, blomsterprydede tømmer... Mændene havde posede bukser, der mellem benene søkkede ned i en langstrakt pose til under knæene. På hovedet havde de en turban med en lang, nedhængende snip, som de brugte til at pudse næse i og hvad der ellers kunne falde for. Kvinderne var iført fugleburdragter, uformelige sorte betræk, slørdragter ned over hele kroppen og så et lille fletværk for øjnene, der fik dem til at minde om de flueskabe, vi havde, da jeg var barn. Mange mennesker havde bare fødder. Jeg så en tigger, der lå på siden på gaden og vendte fødderne ud mod vejen, de var skorpede, sprukne og mudrede som bildæk efter en terrængående tur. Nogle af kvinderne gik med metal-snabelsko. Mange piger havde kastemærke i panden, og nogle var barberet på issen, der var dækket af blå, tatoverede mønstre, men det var kun i glimt man kunne se det under tørklæderne. Børnene var tit klippet skaldede, men i reglen var der en lille firkant af hår tilbage mellem øjnene, eller der var en lang, tynd fletningepisk, der hang og daskede omme i nakken. Nogle af de små piger havde langt hår med en mængde tynde fletningeorme i nakken. En lille dreng var sminket med et tykt lag mascara rundt om øjnene. Man så uhyggeligt mange mennesker med øjensygdomme: Blinde øjne, helt hvide øjne, indfaldne øjenlåg over mugne øjeæbler. Fluerne sad i tætte, summende klumper om de syge øjne. Jeg så en kvinde, der sad med et lille barn på skødet, blodet løb ud fra hans øjenkroge. Et sted lå en lille dreng med forkrøblede ben helt alene midt på vejen. Han så dødsyng og udmagret ud; folk skrævede hen over ham uden at tage sig af ham, han strakte en lille, tynd fuglearm frem i en umulig vinkel"

Niende og næstsidste del af erindringsromanen "Grænseløs" handler om en gruppe unge menneskers årelange rejse Jordan rundt - først i en ombygget rutebil af model Scania Vabis 1952 fra Odense til Kathmandu og hver for sig ned gennem Indien og Sydøstasien, før de samledes i Australien, hvor de boede et halvt år, og så tre måneder i en palmehytte på Tahiti og med skib tilbage til Europa.

Uddrag af bogen:

"Jeg gik alene rundt i Kandahar. Vejene var støvede jordveje, alle vegne samme gulbrune farve som dromedarer. Der var ikke ret mange biler, men masser af mennesker til fods. Mange af de køretøjer, der var, var russiskbyggede busser, der tilsyneladende havde fået nyt, groft sammentømret karrosseri her. Der sad altid folk oppe på taget af busserne, og tankbilerne fungerede også som busser. Der var hegn hele vejen rundt oppe på taget, og så stod eller sad folk utrolig tæt sammenstuvet inden for hegnet. Hver gang, en bus eller en lastbil kørte skarpt om et hjørne, intonerede en forsanger Mashallah, og hele den sammenstuede klump stemte i med en lille,

fatalistisk bøn. Der var flere hestevogne end motorkøretøjer, det var lette sulky-lignende vogne, og hestene havde fine, blomsterprydede tømmer... Mændene havde posede bukser, der mellem benene søkkede ned i en langstrakt pose til under knæene. På hovedet havde de en turban med en lang, nedhængende snip, som de brugte til at pudse næse i og hvad der ellers kunne falde for. Kvinderne var iført fuglebursdragter, uformelige sorte betræk, slørdragter ned over hele kroppen og så et lille fletværk for øjnene, der fik dem til at minde om de flueskabe, vi havde, da jeg var barn. Mange mennesker havde bare fødder. Jeg så en tigger, der lå på siden på gaden og vendte fødderne ud mod vejen, de var skorpede, sprukne og mudrede som bildæk efter en terrængående tur. Nogle af kvinderne gik med metal-snabelsko. Mange piger havde kastemærke i panden, og nogle var barberet på issen, der var dækket af blå, tatoverede mønstre, men det var kun i glimt man kunne se det under tørklæderne. Børnene var tit klippet skaldede, men i reglen var der en lille firkant af hår tilbage mellem øjnene, eller der var en lang, tynd fletningepisk, der hang og daskede omme i nakken. Nogle af de små piger havde langt hår med en mængde tynde fletningeorme i nakken. En lille dreng var sminket med et tykt lag mascara rundt om øjnene. Man så uhyggeligt mange mennesker med øjensygdomme: Blinde øjne, helt hvide øjne, indfaldne øjenlåg over mugne øjeæbler. Fluerne sad i tætte, summende klumper om de syge øjne. Jeg så en kvinde, der sad med et lille barn på skødet, blodet løb ud fra hans øjenkroge. Et sted lå en lille dreng med forkrøblede ben helt alene midt på vejen. Han så dødssyg og udmagret ud; folk skrævede hen over ham uden at tage sig af ham, han strakte en lille, tynd fuglearm frem i en umulig vinkel"

Download (hent) pdf-bog, pdf bog, pdf e-bog, epub, fb2

Alle bøger. 30 dages gratis prøveperiode